

Publicerad 2024-01-09 09:13 av soligajag_1

Mitt eget foto: Copyrighter: Soligajag_1

Äntligen

Nu kan man andas normalt ute igen efter den kalla kylan som intagit detta land.

Jag tar på mig kängorna och ser ut i det vintriga landskapet.

Det är så vackert att det tar anden ur en.

Äntligen kan jag andas och ta några joggande kliv mot skogens gemak.

Morgonen är min bästa tid på dygnet då jag låter tankarna flyga all världens väg.

Blickar upp mot himlen där min älskade mamma och syster sitter på sin piedestal för att se så jag sköter mig och tar hand om mig på bästa sätt.

Nu ser jag min söta ekorre uppe bland grenarna hoppande.

Han väntar sig säkert en go´bit från mig.

Jag sätter mig ner på stubben som är min fika stubbe och genast hoppar Kurre ner och väntar på sin frukost .

Du ska få säger jag och börjar ta fram matsäcken .

Jag fyller min kåsa med nötter och ger Kurre den.

Han sitter så snällt bredvid mig och tuggar frenetiskt på nötterna .

Dessa stunder är som "amen i kyrkan" för mig .

Synd att man inte kan ha lilla "kurre" hemma , då skulle han tugga sönder hela bohaget.

Jag får njuta av dessa stunder med honom på morgon kvisten.

Plötsligt hör jag några grenar brytas och tittar upp för att se vem eller vad som händer. Nu ropar någon på Kurre och hans öron står upp i givakt.

Hallå Hallå Knatte , var är du ?? Vill du inte ha någon frukost , ,

Sen ser han mig sittande på stubben med Kurre bredvid.

Hallå där Knatte , har du övergivit mig för denna vad det nu är ?? sen skrattar han , jisses vad längesen syrran , har du äntligen tagit dig ut ur huset sedan brister han ut i ett rungande skratt . . .

Fortsättning följer. . .

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren soligajag_1 med Poeter.se id #41651 innehar upphovsrätten